

στην εκτελεστότητα του και στις τυπικές λεπτομέρειες. Ακόμη εισηγήθηκε ότι σύμφωνα με το άρθρο 2 γίνεται παραπομπή στο Εθνικό Δίκαιο Κράτους – Μέλους με την παρατήρηση ότι αφ' ης στιγμής στην Κύπρο δεν έχει εκδοθεί σχετικός κανονισμός ή νόμος, ο Κ.1206/01 παραμένει ανενεργός χωρίς δυνατότητα εφαρμογής του.

Θα ξεκινήσω από το τελευταίο εγειρόμενο θέμα δηλαδή την απουσία σχετικών διαδικαστικών κανονισμών ή περαιτέρω πρόνοιες που να καθιστούν τον επίδικο κανονισμό εκτελεστό.

Στην υπόθεση **Beogradska Banka v. Westacre Inv.** (1999) 1 A.A.Δ 124 εκρίθη ότι η απουσία σχετικών κανονισμών δεν είναι καταλυτικής σημασίας στην εξέταση της αίτησης. Αυτό επιβεβαιώθηκε πρόσφατα στην **Πολ. Αιτ. 31/09** ημερ. 14.7.09 που αφορούσε συντηρητικό διάταγμα από κυπριακό δικαστήριο ενώ η διαφορά της ουσίας εκδικαζόταν σε διεθνές διαιτητικό δικαστήριο στο εξωτερικό. Ομοίως στην περίπτωση αυτή δεν υπήρχαν σχετικοί διαδικαστικοί κανονισμοί.

Ακολουθώντας την πιο πάνω προσέγγιση θα πρόσθετα ότι δεν θα είχε νόημα η ύπαρξη του σχετικού κανονισμού ή οποιουδήποτε κοινοτικού κανονισμού εάν σε κάθε περίπτωση θα χρειαζόταν θέσπιση άλλου κανονισμού ή άλλου άρθρου για να ισχύσει η βούληση του κοινοτικού νομοθέτη στην έννομη τάξη κάθε κράτους – μέλους. Άλλωστε στην Κυπριακή Συνταγματική τάξη είναι απόλυτα σχετικό εν προκειμένω το άρθρο 1^Α του Συντάγματος ως έχει τροποποιηθεί με τον Ν.127(1)/06.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα ήταν χρήσιμο να θεσπισθούν ειδικοί κανονισμοί διαδικαστικής υφής για να ρυθμιστούν λεπτομέρειες όπως ο κ. Πιριλλίδης εισηγήθηκε π.χ. τον διερμηνέα, πλην όμως ο δικαιοδοτικός κανονισμός υπάρχει και είναι ο **Κ.1206/01**, ο οποίος περιλαμβάνει ακόμη και σχετικά έντυπα τα οποία θα χρησιμοποιούν τα Δικαστήρια τόσο της παραγγελίας διεξαγωγής αποδείξεων όσο και τα Δικαστήρια της εκτέλεσης.

Δεν με βρίσκει επίσης σύμφωνη η άποψη του κ. Πιριλλίδη ότι το Δικαστήριο θα στερηθεί της δυνατότητας αξιολόγησης της μαρτυρίας αφού η αντεξέταση δεν θα είναι ευχερής. Η παραπομπή δε που έχει προβεί σε σχετικά συγγράμματα **Halsbury's Laws of England 4th Ed. Vol. 17 παρ. 122-307** και **Phipson on Evidence 10th ed.** Παρ. 1548 – 1549 είναι ατυχής καθότι δεν αφορούν λήψη μαρτυρία με το συγκεκριμένο τρόπο δηλαδή δια της εικονοτηλεδιάσκεψης ή τηλεσυνδιάσκεψης.

Βρήκα βοηθητικό το σύγγραμμα **European Civil Practice** των Layton και Mercer εκδ. στη σελ. 189 κ.ε.π. , σχετικά με εξουσία των Δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου να εκδίδουν διατάγματα για την διεξαγωγή στο εξωτερικό βάσει των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας (CPR). Παρατηρείται στο εν λόγω σύγγραμμα και ειδικά στη σελ. 191 ότι παρά την άμεση εφαρμογή του **Κ.1206/01** στην Αγγλία έχουν εκδοθεί σχετικά *practice directions*. Δεν αμφιβάλλω ότι θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμα και στην προκειμένη περίπτωση, δηλαδή της εφαρμογής του κανονισμού στην Κύπρο.

Πλην όμως επαναλαμβάνω ότι τούτο δεν αφαιρεί οτιδήποτε από την εμβέλεια του κανονισμού. Προκύπτει ακόμη από το εν λόγω σύγγραμμα, αν και όχι με την αναγκαία αμεσότητα, ότι το δικαστήριο ουσιαστικά δεν κέκτηται διακριτική εξουσία για τέτοιας φύσης διατάγματα. Δεν θα ήθελα να γενικεύσω την αρχή αυτή στην κυπριακή

πραγματικότητα, όμως εν πάση περιπτώσει, κρίνω ότι τα όρια της διακριτικής ευχέρειας είναι πολύ περιορισμένα στο να αρνηθεί δηλαδή, το Δικαστήριο την έκδοση τέτοιων διαταγμάτων.

Στην κρινόμενη περίπτωση είναι λόγοι υγείας του μάρτυρα που κατέστησαν αναγκαία την επίκληση του κανονισμού αυτού. Συνοδεύεται δε η αίτηση με βεβαιώσεις για την τεχνογνωσία και τον εξοπλισμό των κυπριακών δικαστηρίων να προχωρήσουν στη λήψη μαρτυρίας με τηλεσυνδιάσκεψη.

Είναι αντιληπτό στο Δικαστήριο ότι δύναται να υπάρξουν δυσκολίες και καθυστέρηση στην διαδικασία. Όμως δεν κρίνω ότι θα παραβιαστεί το δικαίωμα της άλλης πλευράς να αντεξετάσει και το δικαστήριο θα είναι σε εγρήγορση για να παράσχει στους διάδικους κάθε δυνατή ευκολία για την διεξαγωγή της διαδικασίας. Βέβαια αν διαφανεί ότι υπάρχει πρόβλημα τεχνικής υφής στην εκτέλεση του διατάγματος και πάλιν το Δικαστήριο δύναται να επέμβη ρυθμίζοντας εκ νέου τη διαδικασία.

Για τους λόγους που έχω προσπαθήσει να εξηγήσω θεωρώ ότι μπορούν να εκδοθούν τα διατάγματα και εκδίδονται ως Α και Β της αίτησης. Η μαρτυρία του μάρτυρα το όνομα του οποίου αναφέρεται πιο πάνω θα δοθεί με τηλεσυνδιάσκεψη βάσει του άρθρου 10(4) του κανονισμού. Νοείται ότι η πλευρά των εναγόντων θα είναι υπόλογη άμεσα σε οποιοδήποτε έξοδα ήθελε ζητηθεί είτε στην Κύπρο είτε στην Γερμανία.

Εντέλλεται ο Πρωτοκολλητής να μεριμνήσει στην συμπλήρωση των σχετικών εντύπων του κανονισμού 1206/01 και σε ότι άλλο είναι αναγκαίο για την εφαρμογή των πιο πάνω.

Οι συνήγοροι των αιτητών να εφοδιάσουν τον Πρωτοκολλητή εντός μιας εβδομάδας από σήμερα τα σχετικά αναγκαία έγγραφα στις αναγκαίες για σκοπούς του παρόντος γλώσσες.

Για το θέμα των εξόδων της αίτησης παρά το γεγονός ότι η πλευρά των εναγομένων – καθ'ων η αίτηση έχει αποτύχει στην προώθηση της ένστασης ενόψει του ότι το πρόβλημα που ενεργοποίησε την ανάγκη για την παρούσα αίτηση την πλευρά των εναγόντων, θεωρώ ότι θα πρέπει να επιδικαστούν εναντίον τους τα αρχικά μόνον έξοδα για την παρούσα αίτηση πληρωτέα στο τέλος.

(Υπ.).....
Τ.Ψαρά – Μιλτιάδου, Π.Ε.Δ

Πιστόν Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής